

Tånga 2010

Det finns inga bekymmer...
Det finns inget som gnager...
Det finns ingen klagan...
Bara glädje!

När man landar efter en sådan resa och tänker tillbaka så undrar man vad man har gjort för nåt gott, som givit mig en sån mängd glädje, säckvis med kittlande skrattpulver som glittrande flyger i luften och får mig att kikna av skratt. Var någon annanstans kan man slappna av till den grad att man lämnar allt bakom sig för 3 dagars total frihet?

Ett liv av krav och ansvar stannar upp lite och man kan bete sig lika bekymmerslöst som glada hundar, man hälsar på allt och alla och gör det ständigt med viftande svans.

Vart man än kommer, "Tjenare! Sätt dig! Ta en öl!" studsar mot dig från flera håll och du slår dig ner en stund, pratar med någon från Västerås, Simrishamn, Helsingborg, Öland... och har skapat en kontakt som känns som en gammal vän efter 30 sekunders småprat.

Det som knyter oss samman är ju i grund o botten vårt intresse för Vulcan-hojar och det pratas mycket hoj, men det är bara en enkel ingång till ett roligt samtal. Efter en stund dånar en skånsk stämma från tältet och du beger dig i sakta mak tillsammans med nyvunna vänner, gamla kompisar till maten, lunchen, frukosten, middagen för att snabbt bli utfodrad.

Smidigheten, organisationen, alla frivilliga som betar sig som om dom fick en halv miljon per nöjd kund, känns som tydligast när du säger "juicen e slut". Du hinner komma till "u" i "slut" sen e den inte slut längre.

Det första mötet var med två kvinnor. Man blir glad och man förstår helt plötsligt varför töntiga dansbandsdj-lar skriver låtar där namn upprepas var tredje sekund. Ständigt leende, glatt hejandes tjejer med Monika i spetsen som tog emot oss, registrerade oss och såg till att vi fick det vi skulle ha.

Men varför har vi ingen som vill tvätta min hoj? Se där.. Det finns alltid nå'n som vill gnälla på nåt. Du konstaterar snart att nå'n sås är för stark, att nå'n öl är för varm, att ägget är för hårdkokt.. Det är då du ger dig själv en mental snyting, skriker i ditt eget inre öra "SKÄRP DIG" och ler ett varmt leende till din bordsgranne som fullkomligt njuter av hårdkokt ägg som han "saltar" med texmex-sås och sköljer ned med gårdagens ljumna öl.

En underbar upplevelse var att möta Syver Vålgöraren, när han äntligen kom på förmiddagen på fredagen. Det är alltid lika kul att träffas och denna gång öppnar han ena väskan och lassar upp färska smögenräkor.

Man sitter ett helt gäng, flabbar, skalar, skålar och smaskar räkor, majonnäs, en brödbit och lite citron och sköljer ner det med Ouzo, ljummen cognac, öl och lite vin och det är så djääävla gott!
Vad pratar ni om då? Ingen aning. Man har bara så himla roligt.

Rookie.

Ett uttryck för en person som har liten eller ingen erfarenhet av utövandet. Används i sport men även i utbildning och yrkesutövning i dom engelsktalanden länderna.

Runda.

Färd som slutar där den börjar

Rookierunda

Ett uttryck för en färd som en total nybörjare ska sluta att börja med när den börjat där den slutar...typ...

Så var det då dags för Rookierundan.

“Kom nu !” Vi måste kolla in dom nya rookiesarna. Vi går fram, lyssnar på den behagligt skånska dialekt som kommer från mannen, myten, legenden, Rookierundaskaparen Nezze.

Det känns som om han pratar lite högre, ungefär som om vi , som står en bit bort också ska höra. Du står där i värmen, njuter av sommaren och lyssnar med ett halvt öra, “förra året den första...”, “två som utmärkte sig...”, “en inte godkänd...”

Så hör du något bekant.. “Slipsen, kom hit”

En vacker hatt, massa glada människor och ytterligare en chans att få prova på Svennes fantastiska snaps. Ett koncept som redan andra året är näst intill fullkomligt, som ger de nya chansen att komma in i gänget.

“Kan man underkännas?”

En rookie tittar på mig och min hatt med orolig blick och jag svarar: “Jag kan...”

Då förstår han...

Sakta närmar man sig helvetesdrycken, den brinnande sörjan som ska ner och välla magen, som ska trycka lunchen explosivt åt något håll.

Denna gång smuttar jag lite försiktigt och konstaterar att texmexlunchen gjorde nytta.

Snapskryddan känns rätt och snapsen glider ner.

Och så är det kväll, ett nytt band lyfter taket och det går inte att stå still. Sicket drag!

Och alla dessa fantastiska människor som hela tiden rockar, tjarar, sjunger, skålar och är bara så himla glada.

Tröttheten trycker till mig och den långa dagen ger sig tillkänna... och klockan e inte ens midnatt..

Jag börjar bli gammal...

300 hojar...

200 hojar...

När vi startar hojarna så spelar det ingen roll hur många vi är. Fåglarna flyr, rådjuren tappar hornen, färgen lossnar på gula villan. Det mullrar och vi kör iväg i kortege för att invadera Herrljunga. Folk som viftar med flaggor, poliser som viftar med händer, funktionärer som vinkar glatt, fotograferar, filmar.

Det är nästan så att man vill stanna och titta på. Undrar hur det ser ut? Sitter i främre fjärdedelen och ser i backspegeln oändligt många motorcyklar. Mäktigt.

Herrljunga öppnar famnen när vi kliver in med våra hojar och man ser att dom är som barn som första gången träffar på tomten. Lite blyga, lite oroliga men samtidigt tillräckligt nyfikna. Den gamla damen med käpp frågar mig hur många vi är, hon berättar att hon själv åkte motorcykel när hon var ung och hon visste minsann hur kul det är. Folk tittar storögt på våra hojar som vi ställt upp 4 och 4 längs Storgatan.

Glassen var god, man kände sig välkommen, kaffe, dricka och lekar innan vi drog hemåt igen.

Värmen är påtaglig, påminner om förra årets fantastiska väder och vi svettas i våra varma kläder.

Väl hemma så tar det inte många sekunder innan törsten ska släckas och en öl som stått i kylen är inte för kall.

Den är perfekt, sitter som en smäck och festkänslan återvänder.

Så ska dom tatuera sig...

Här har man suttit och haft det skitkul med goda vänner och kvällen börjar gå mot slutet, när dom ska tatuera sig.

Vi går till Tatuering-alingsåsarn och dom kör igång. Oroliga blickar, nervöst pratande, första tatueringen ska på plats.

Vi e några stycken som avstår men tre bestämmer sig att for ever märka sig med ett "V".

Mitt i natten går vi hem, den sista natten.

Imorgon är det slut för denna gång.

Man vaknar, packar, städar och vill liksom klara av söndagen så snabbt som möjligt.

Det är svårt nog ändå att skiljas.

Det betyder bara en sak.. Tiden har sin gång och snart är det Tånga 2011.

Då ska jag klara Rookierundan.

Ta mig fan...

Slipsen#6148